

DE EXTRACTIONE RADICVM EX QVANTITATIBVS IRRATIONALIBVS.

AVCTORE

LEONH. EVLERO.

§. I.

Veteres Analyſtae ingens ſtudium impendere ſunt ſoliti in doctrinam quantitatum irrationalium ſeu ſurdarum; atque in hoc genere potiffimum occupati fuerant, quemadmodum ex dato binomio vel reſiduo radicem tam cubicam altiorisue gradus quam quadraticam extrahere queant. Cum enim extractio radicum ex numeris rationalibus nulla amplius difficultate laboraret, numeri irrationales eo maiorem moleſtiam pepererunt, quo minus nexus patebat inter radicem irrationalem ipſum eiusque poteſtates cuiusvis gradus. Maxima autem difficultas in hoc verſabatur, vt dignoſcere poſſent, vtrum propoſitum binomium admittat radicem pariter binomiam eius poteſtatis, quae quaeritur, an non? quod ſi enim compertum fuerit, dari eiusmodi radicem, ipſa huius radicis inuentio non amplius erit difficilis; Sin autem conſtiterit talem radicem omnino non dari, praefixione ſigni radicalis, vti in numeris rationalibus uſu venire ſolet, totum negotium abſoluetur.

§. 2. In hac diſquiſitione potiffimum conſiderari ſolent quantitates binomiae huius formae $A \pm B$, denotantibus litterarum A et B altera numerum rationalem al-

te-